

man maa løbe den Risiko, at der kunde komme Strejke paa de udenlandske Fabrikker, hvor Mønten faar sine Varer fra.

Jeg skal til Slutning med et Par Ord henvende mig til den højtærede Statsminister. Den højtærede Statsminister udtalte, at dette Forslag er en Arv fra Forgængerne. Men det er dog ikke saadan, at den højtærede Statsminister har maattet vedgaa al Arv og Gæld fra sin Forgænger; jeg tror derfor, det heller ikke havde været nødvendigt, at den højtærede Statsminister tog dette Forslag op. Der er talt om, at der har været Bestillinger fra Udlandet, som ikke har kunnet udføres; men disse Bestillinger ligger Aar tilbage, og jeg maa tillade mig at have den Mening, at det er i allerhøjeste Grad usandsynligt, at saadanne Bestillinger kommer igen. Den nye Møntbygning er først færdig om 2 Aar, og jeg vil formode, at de forskellige Lande, baade Balkanstaten og Østersøstater, allerede har deres Møntsystem i Orden til den Tid. Efter de Erfaringer, man har — ja, det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen maa undskylde, jeg har maaske ogsaa lidt Forstand paa det — foregaar Byggeforetagender i Udlandet med noget større Fart end her hjemme. Den højtærede Finansminister udtalte, at man ikke behøvede at være nogen stor Regnemester for at se det lukrative i dette Forslag. Jeg maa tilstaa, at jeg kunde lide at vide, hvor stor en Regnemester man skulde være, for jeg kan baade lægge sammen og trække fra. Jeg kan lægge sammen og Pinedød ogsaa trække fra, og jeg kan se, at dette Lovforslag absolut ikke er lukrativt.

Pürschel: Jeg vil begynde med at komplimentere det ærede Medlem Hr. Nørskov for hans Tillid til Statsdrift. Han anser den for i Modsætning til Privatdrift at være sikret imod Strejker og endvidere mod Ildebrand. Jeg kan forstaa Tilliden, hvad Strejker angaar — naar jeg strækker mig meget vidt i Forstaaelse; men hvad Ildebrand angaar, kan jeg ikke følge det ærede Medlem. En saadan Tillid maa konsekvent føre ham over i Socialdemokratiet, hvor jeg ikke haaber, han vil ende.

Den højtærede Statsminister argumenterede for Nødvendigheden af Opførelsen af Møntbygningen ud fra Mangelen paa Skillemønt. Men denne Mangel er ikke noget specielt dansk Fænomen, den har gjort sig gældende paa overordentlig mange Steder i Udlandet; og hvis vi i Øjeblikket begynder at udmønte Skillemønt, som vi gjorde det før Krigen, vil disse Skillemønter strømme ud af

Landet hurtigere, end baade den nye og gamle Mønt tilsammen kan fremstille dem. Derfor synes jeg ikke, at dette Argument har tilstrækkelig Vægt, og derfor vil jeg gerne have dette Punkt noget nærmere belyst. Vi er imod dette Lovforslag ud fra den Grundbetragtning, at vi ikke kan se, at det er godtgjort, at det er en sikker økonomisk Foranstaltning; vi er ikke sikre paa, at den bringer Gevinst; og naar man ikke straks kan sige: her er Indsatsen, og dér er den sikre Gevinst, forekommer det mig, at det under Statens nuværende finansielle Stilling, som man ganske vist ikke har noget sikkert Udtryk for, men som man kan have et almindeligt og et meget lidet lysteligt Indtryk af, ikke er nok at sige, at en Udgift er hensigtsmæssig. Man skal kunne sige, at den er nødvendig; og det er det, som vi her endnu savner Bevis for.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg har bedt om Ordet for at gøre en Forglemmelse god, som jeg gjorde mig skyldig i, første Gang jeg havde Ordet, angaaende et Punkt i Betænkningen, der vedrører det Byggeudvalg, der tænkes nedsat af Hensyn til Arbejdets gode, økonomiske Udførelse. Et saadant Udvalg har der tidligere været nedsat ved enkelte andre Statsbyggeforetagender, og jeg kan her sige, at jeg med Glæde vil se et saadant Udvalg nedsat ogsaa i dette Tilfælde. Det vil kun forøge Garantien for, at Møntbygningen bliver saa god, som den bør være, at der er et Udvalg, som kan følge det hele og anvende Kritik, hvor Kritik bør anvendes.

I Anledning af, hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel — til Dels ogsaa det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller — sagde, skal jeg bemærke, at naar det er givet, at den nuværende Udmøntning er forbundet med ikke ringe Gevinst for Statskassen, forekommer det mig at være et ret simpelt Regnestykke, at en Foranstaltning, hvorved Udmøntningen kan forøges, hvorved bl. a. navnlig opnaas, at man, naar den Tid kommer, da vi nødvendigvis maa gaa til Guldudmøntningen og til Udmøntningen af 1- og 2-Kronestykker, kan undgaa saa godt som fuldstændig at stoppe med Udmøntningen af mindre Skillemønt, som særlig er den, der giver Fortjeneste, vil betyde en Fordel for Statskassen, og at det vil være billigt Køb at opnaa denne forøgede Indtægt for Staten ved en Udgift een Gang for alle, der i hvert Tilfælde ikke vil overstige 1½ Mill. Kr.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Pürschels Spørgsmaal om 1- og 2-Krone-